

Z tomiku poezji Teresy Paryny "Od bólu do nadziei..."

MADONNA GRUDNIOWA

W ten czas kainowy -
w nocie oniemiałe,
w czarne południa
bez słońc.
Kiedy już nic nie zostało
oprócz milczenia kraty,
prócz załamania rąk.
Przyszłaś nadzieją brzemienna
Madonno grudniowa -
opiekunko internowanych,
pocieszycielko osieroconych,
by w litanii krzywd
utulić nasze przerażenie
przed bratem... (1998 r.)

NIEDZIELA 13 GRUDNIA 1981 ROKU

Nie przyszła
na wysokich obcasach,
rozzłocona modlitwą,
uśmiechnięta
jak placek z wiśniami...

Uzbrojona po zęby -
wyrosła ścianą zła.
Komunikatem
wymierzyła policzek!
Kłamstwem
odgrodziła od świata...

Tamtej niedzieli
diabeł w przebraniu zomowca
zadzwoił
na długą, czarną mszę... (1999 r.)

POETA PAMIĘTA

Jest szuflada pełna drogich wspomnień:
zdjęcia, plakat, opaska, ulotka...
Tego czasu nie wolno zapomnieć,
kiedy hańbą okryła się Polska.

Uleciały czarne ptaki lat
(tylko wrony wciąż źle się kojarzą).
Mamy wolność, jeszcze młodą tak
i nareszcie odwagę pomarzyć...

Trzeba jeszcze odwołać tyle kłamstw.
Wyprostować pokrętne paragrafy.
Białe plamy zapisać treścią dat
i nadzieję wprowadzić pod dachy.

A poeta? - poeta pamięta!
Celnym słowem opisze tok zdarzeń.
Bo Ojczyzna, bo prawda - rzecz święta!
Na przyszłość - niech nikt się nie waży!... (1999 r.)

PLAMA

Tamtej daty nie zdoła zmazać
żadna gruba kreska...
Plama będzie się sączyć
przez wszystkie grudnie.

Znowu marsz przez pamięć,
walenie w drzwi,
zgrzyt kraty,
świst milicyjnej pałki...

Ocenzurowana,
w długiej kolejce
przemycam zakazane myśli...

Pamięć, choć bolesna
nie może się przedawnić!
Ona musi być
niepoprawnie wierna
prawdzie. (2005 r.)

LEKCJA HISTORII - 13 GRUDNIA 1981 ROKU

Znów tamten śnieg grudniowy
czerwony od bratniej krwi,
groźne, ponure słowa,
złowieszcze walenie w drzwi.

Wracają dni zatrwożone,
gdy wiara straciła wiarę,
kiedy patrole WRON-y
tropiły swoje ofiary.

Generał czołgi wytoczył
prąc po trupach do celu
i łącz nam prosto w oczy
bronił swojego pe-er-elu.

Jak żywe jawią się z lękiem
tamte sceny sprzed laty -
życie przestane w kolejkach,
wolność wtrącona za kraty.

Podział na my i oni.
Dwie Polski przeciwko sobie.
Oni z przemocą i zdradą,
my w solidarnej żałobie.

My, solidarna ciemnota,
co broni krzyża i prawdy
zamiast sierpa i młota,
zamiast czerwonej gwiazdy...

Na drodze do Niepodległej
haniebna plama została.
A tym, co w walce polegli -
modlitwa, pamięć i chwała! (2009 r.)